

Vienuoikia Sodininkystės tarybinio ūkio kombainininkų įsijungė į socialistinį lenktyniavimą. Kol kas geriausiai sekasi Algijui Mickai. Socialistinio lenktyniavimo nugalėtojas, kurį matome nuotraukoje, per pirmąjį pjūties dešimtadienį nupjovė 21,8 ha žieminių kviečių, prikūlė 62,6 tonas grūdų.

J. Junevičiaus nuotr.

KOMBAINAS LINŲ LAUKE

Vieni pirmųjų rajone pradėjo jį įvairinti, „Už taiką“ kolūkiečiai žemdirbiai neatidėjo ir linų rovimui. O šiemet linai čia išaugę lygūs, švarūs, vidutinio aukštumo — labai patogūs mechanizuotam dorojimui.

Mes užsukome į šio kolūkiečių Varkujų padalinį kaip tik tuo momentu, kai čia buvo bandomas naujūlis linų kombainas su pėdų rikiu. Iš karto darbas nesisekė: mechanizmas spagatą nutraukdavo ir išmesdavo palatulus pėdus. Kombainininkas Valentas Banys — nuovokus vyras, reguliavo ir išbandęs ne vieną presą su rišamaisiais aparatais. Padedamas traktorininko Antano Pakšio, atvykusio į linų lauką su priekaba galvenoms vežioti, jis kantriai tvarkė, reguliavo naują techniką, kol aparatas pradėjo normaliai rišti pėdus. Mechanizatoriai stengėsi, parodė visą savo sumanumą. Bet vis dėlto, nauja technika ne taip turėtų būti ruošiamas darbai. Ją pirmą kartą išbandant, pasigesta tikslios instrukcijos iš kolūkiečių inžinerinės tarnybos atstovo. Kas gali garantuoti, kad mechanizatorius, nors ir turėdamas didelį patirtį, be jokios techninės literatūros parinks optimalų darbo režimą sudėtingam mechanizmui, išvengs jo greito susidėvėjimo?

Siomis dienomis į linaraušio barus kolūkyje išvyks dar du kombainininkai — Rimantas Pilkauskas ir Jonas Kerpiškis. Pastarasis raiš linus atskirame masy-

ve, nes valdys senesnę kombainą be pėdų rišimo mechanizmo.

Galvenos Varkujuose vežamos į javų kombainų garazą, kur laikinai įrengta aktyvioji ventiliacija su oro pašildymu. O pėdai čia pat, lauke, rikiuojami į gubeles. Jei bus palankūs orai, kiek apdžiūvusius, juos kolūkiečiai vežs į fabriką.

Iš karto paruošti daugiau linų pardavimui stiebeliais — geras kolūkiečių agronomų Antano Buroso ir Antano Skardžiaus sumanymas. Iš pirmos dienos įsitikinta, kad mechanizuotai surišti pėdai atrodo dailiai, tvarkingai. Vadinasi, šią linaraušio technologiją drąsiai galima taikyti ir kituose rajono ūkiuose. Blogiau, kad pėdams džiovinimui daug kur trūksta patalpų su ventiliacijos įrengimais. Jų statyba būtina rūpintis artimiausioje ateityje. O dabar svarbu taip pat tvarkyti autotransporto darbą, kad apdžiūvę linai skubiai būtų išvežami iš laukų į fabrikus, kol jų neužklupo lietus.

Kompleksiškai mechanizuoti linaraušio linus pristatę valstybei stiebeliais, mes sutalpydome daug darbo sąnaudų ir laimėsime brangaus laiko, kadangi rudenį mažiau technikos ir žmonių teks nukreipti šiaudelių kėlimui, rūšiavimui. Kad linų kombainai sklandžiau rištų pėdus ir būtų išvengta jų gedimų, šios naujos technikos reguliavimu labiau turėtų rūpintis inžinerinės tarnybos specialistai. Ne gėda kai kam būtų pasimokyti iš

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Išsaugokime tai, ką sudorojome

Antradienį rajono Vidaus reikalų skyriaus darbuotojai su savo visuomeniniu aktyvu surengė reidą rajono ūkiuose, patikrindami, kaip pajamuojami ir laikomi naujo derliaus grūdai, kaip daržinės, sandėliai ir kiti pastatai saugomi nuo gaisrų.

Reido dalyviai įsitikino, jog daugumoje rajono ūkių tvarkingai pildomi grūdų užpajamavimo dokumentai. Kombainininkų ir vairuotojų atsiskaitymui sėkmingai įdiegta talonų sistema — dėl to negaistamas darbymetyje

brangus laikas, pildant vartaraščius. Technika aprūpinta kibirkščių gesikliais, tvarkingai laikomos gaisrų gesinimo priemonės. Grūdai, atvežti iš lauko, valomi, džiovinami, sandėliuose nuolat tikrinama jų temperatūra.

Tačiau reido dalyviai kai kuriuose ūkiuose išaiškino ir prasto patalpų paruošimo, blogo technikos eksploatavimo faktus. Nors šie faktai iš pirmo žvilgsnio kam nors galėtų pasirodyti smulkmeniški, bet šiuo atveju nedera pamiršti liaudies patarlės, jog iš mažos kibirkštės didelis gaisras kyla.

Prie keleto sandėlių Jakiškio tarybinio ūkyje, „Atžalyno“ kolūkyje rasti iškomplektuoti priešgaisriniai stendai. Gal būt, čia nėra jokio gaisro pavojaus? Verčiau tu suabejoti, nes būtent „Atžalyno“ kolūkyje buvo pastebėtas mechanizatorius, vežęs sieną traktoriumi be kibirkščių gesiklio.

Svėdasų kolūkiečių Jaro sekatoriaus grūdų džiovyklos mašinistas A. Janulis, daug negalvojęs, papylė rusenanti šlaką ties medine sandė-

lio siena. Šis kolūkiečiai kažkodėl nepagalvojo, jog pustelėjęs vėjelis gali užnešti kibirkštį ten, kur nuo jos išliksnėja sienojai.

Dar viena gaisro grėsmė — tai netvarka elektros ūkyje. Tokių bėdų nemaža rasta Jakiškio tarybinio ūkyje. Čia grūdų sandėlio elektros paskirstymo dėžėje nėra saugiklių. O kai saugikliai pakeičiami bet kokio storio vielos atkarpomis, avarijos metu jie neišjungia elektros grandinės. Pastebėti trūkumai ir Surdegio žolės mišty agregato elektros įrengimuose. Čia apsauginiais gaubtais neuždengtos kai kurios elektros lempučių, jungikliai. Dėl to gali nukentėti patalpoje dirbantys žmonės.

Šiandien kolūkiečiai, tarybininkų ūkių darbininkai gyvena pasiturintai. Grūdų grobstymų retai pasitaiko. Bet vis dėlto, nedera ūkių vadovams palikti sandėlius klaurais langais, atlapomis durimis. Netvarka, nelyginant magnetas, iš tolo traukia ilgąsias, lengvo pelno

ieškofoją. Dar esama sandėlių, kuriuose vietoje vlenerių durų užkalti lengvai atplėšiami lentgaliai, languose vietoj grotų prikaltos skylėtos polietileno atkarpos, kur užraktai silpnučiai, lengvai pašalinio žmogaus atrakinami. Šiuos trūkumus nedelsdamos turi pašalinti „Už tatką“ ir Andriūškio kolūkių valdybos.

Kaip retais metais, daug pastangų šią vasarą įdėda duonos augintojai, kol įveža į sandėlius iš gamtos atkovotas grūdų tonas. Tad pasirūpinkime, kad brangus derlius nežūtų nuo gaisro, nebūtų prarastas dėl prasto saugojimo.

Reide dalyvavo Anykščių rajono Vidaus reikalų skyriaus darbuotojai A. BARONAS (rajono Spaudos centro „Derlius-80“ narys), A. VILSUMIRSKAS, P. ZELBA, A. ZUKAS, A. KACENASKAS ir kiti. Medžiagą ruošė D. BINKYS.

PAGARBA JAVAKIRČIAMS

Jau įprasta gintariečių žemdirbių kolektyve visad pagerbti ir paskatinti žmogų, kuris savo darbštumu ir pareigumu rodo gražų, sektingą pavyzdį kitiems kolektyvo nariams. Pagerbimo, šilto dėmesio ir paskatinimo dar našesniai trūksui, kaip taisyklė, kasmet susilaukia „Gintaro“ kolūkyje ypač gausi kombainininkų šeima, kiti derliaus nuėmimo darbuose dalyvaujantys mechanizatoriai, kolūkiečiai.

Jau pagal įsigalėjusią tradiciją, kaip ankstyvesniais metais, taip ir aną savaitę surengėme iškilmingesnę kombainininkams palydą į jį įvairių darbų. Kombainininkai pasirašė tarpusavio soclenktyniavimo sutartį, o darbščiausiuju nuosirdaus trūso įvertinimui numatėme taikyti ir paskatinimo priemones, su kuriomis žmonės buvo supažindinti. Atsivėlgiant į kombainų pajėgumą ir kombainininkų įgūdžius, kiekvieną pirmadienį, susumavus už praėjusią savaitę jų socialistinio lenktyniavimo rezultatus, šio lenktyniavimo trims nugalėtojams, dirbantiems „Nivų“,

„SK-4“ kombainų klasėje ir geriausia jaunajam kombainininkui bus įteikiamos 3 pereinamosios gairės ir po 30 rublių piniginių premijų. „Nivų“ ir „SK-4“ kombainų grupėje soclenktyniavime užėmė antrąsias ir trečiąsias vietas javakirčiai, gaus atitinkamai po 20 ir 15 rublių premijas.

O kai galutinai užbaigsiame jį įvairių darbų, paaškę soclenktyniavimo nugalėtojai pagal jau minėtas tris kombainininkų grupes, tai jiems įteiksime po 100 rublių piniginių premijas. Du kombainininkai — pats darbščiausias, o taip pat geriausias iš jaunųjų — gaus ir pereinamuosius prizus. Javapiūtėje pelnę antrąsias ir trečiąsias vietas atitinkamai bus paskatinti po 75 ir 50 rublių dvūdžio piniginių premijomis.

Dabar, įvertinus per praėjusią savaitę darbo rodiklius, pereinamoji gairė ir piniginė premija taip pat bus įteikiama geriausiaim vairuotojui, vežančiam grūdus nuo kombainų į sandėlius. Šiemet pirmą kartą įsteigėme dar dvi pereinamąsias gaires, kurios bus skiriamos javapiūtės metu kiekvieną savaitę, geriausiai padirbėjusiems mechanizatoriams — šiaudų dorotojui ir raženių skutėjui.

Derliaus nuėmimo laikotarpiui kolūkyje yra sudaryta spaudos grupė, susidedanti iš 5 narių. Šios grupės nariai rūpinasi, kad sienlaikraštyje „Zemdirbys“ ir kasdien leidžiamuose kovos lapeliuose būtų operatyviau nušvičiama javapiūtės eiga, propaguojami pirmaujantys darbuose darbščiausieji kombainininkai, kiti mechanizatoriai, techniką aplaunantys darbuotojai, techninius gedimus šalinantys remtininkai. Praeitais metais javapiūtės dienomis pasiteisino mūsų ūkio kilnojamieji stendai, kuriuose atsispaudavo javapiūtės darbai, pjūties pirmūnai ir jų pasiekimai. Ir šiuo metu tokie stendai ruošiami, su kuriais kombainininkai galės susipažinti, kai automašina jiems bus atgabenamas maistas pietums tiesiog į darbo vietą.

Kad kiekvienas kombainininkas gerai žinotų tiek savo, tiek ir kitų ūkyje trū-

siančių javakirčių kiekvienos dienos darbo rezultatus, jiems visiems yra įteikti sąsiuviniai, kuriuose kasdien daromos atžymos apie kombainininkų pasiekimą išdirbį, prikultų grūdų kiekį. Vadinasi, žmogus gali palyginti savo asmeninius rodiklius su pasiektais kitų tos pačios profesijos draugų rezultatais, o tas, be abejo, ir neretai paskatina plovėjus dar našesniai darbu.

Nelengvomis šiųmetinėms javapiūtės sąlygomis, ypač kai darbų ritmą neretai pristabdo praeinantys lietūs, mūsų ūkio visi 18 kombainininkų, pasiskirstę į keturias grupes, vistik stengiasi išnaudoti kiekvieną palankią darbui minutę. O susidarius tik galimybei įtempčiau padirbėti, kaip pavyzdžiui, šios savaitės ketvirtadienį, kai buvo giedresnis oras, tai perdien kombainininkai nukirto 50 ha javų ir prikūlė 130 tonų grūdų.

nukelta 4 pusl.

Anykščiai

1980 m.

rugpjūčio

16 d.

Seštadienis

Nr.97 (4137)

IIIIIIII

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

Aviatoriai penkmečio trąsose

Pasakoja Lietuvos civilinės aviacijos respublikinio gamybinio susivienijimo viršininkas G. LIACHOVAS

Savo profesinę šventę Tarybų Lietuvos aviatoriai pasitinka gerokai aplenkę šiemetinių darbų grafiką. Už pasiekimus per pirmąjį pusmetį sąjunginiame socialistiniame lenktyniavime respublikos civilinės aviacijos gamybinio susivienijimo kolektyvui pripažinta antroji vieta šalyje.

Padidino skridimų populiarumą kryptimis srautą. Aptarnavome daugiau kaip tūkstantį Olimpados-80 dalyvių ir svečių. Išnagrinėję keičiamą ir liaudies ūkio krovinių judėjimo kryptis, netolimoje ateityje numatome pradėti reguliarius lėktuvų reisus į Iževską, Tulą, Ašchabadą, kitus šalies miestus.

Daug daroma keičiamų patogumui, skridimų saugumui

ir reguliaramui užtikrinti. Pagerinti aptarnavimo kultūrą įgalino respublikos sostinėje pradėjusios veikti naujos keleivių salės. Atnaujintas senasis Vilniaus aerouosto pastatas, paruoštas naujų sostinės oro vartų projektas. Baigiamas statyti 300 vietų viešbutis tranzitiniam keleiviams. Keleivių aptarnavimas taip pat pagerėjo Šiauliu, Kauno ir Palangos aerouostuose.

Svarių laimėjimų pasiekė žemės ūkio aviacijos padaliniai. Lenktyniaudami Tarybų valdžios atkūrimo Lietuvoje 40-mečio garbei, jie jau liepos mėnesį apdorojo milijoną nujų nuo metų pradžios hektarų laukų — tiek darbų atlikti buvo planuota per visus metus. Aviacijos darbas beveik dešimteropai našesnis

negu įprastos žemės ūkio technikos. Lėktuvai dabar tręšia ir kalkina laukus, naikina kenkėjus ir piktžolės, netgi sėja žiemkenčius — ir visa tai atliekama geriausiais agrotechniniais terminais.

Respublikoje daugėja kooperuotomis kolūkių ir tarybinių ūkių lėšomis pastatytų žemės ūkio aerodromų, prie kurių įrengtos mineralinių trąšų ir chemikalų saugyklos, mechanizuotos lėktuvų pakrovimo aikštelės. Trąšos į lėktuvus čia transportuojamos tiesiai iš geležinkelio vagonų. Tai leidžia padidinti aviacijos našumą, sumažinti darbo sąnaudas, suteikti žemdirbiams daugiau pa-

slaugų. Stiprėja ir žemės ūkio aviacijos materialinė-techninė bazė. Pasipildė sparnuotųjų žemdirbių pagalbininkų eskadrilės, respublikoje įrengtos kelios tarptautinės atraminės bazės, kuriose techniškai aptarnaujami bei remontuojami žemės ūkio aviacijos lėktuvai ir malūnsparniai.

Profesinės šventės išvakarėse respublikos aviatoriai priėmė naujus socialistinius įsipareigojimus TSKP XXVI suvažiavimo garbei. Jie pasiryžė beveik trim mėnesiais anksčiau laiko įvykdyti aviacijos panaudojimo liaudies ūkyje penkmečio planą, virš užduoties apdoroti daugiau kaip 400 tūkstančių hektarų žemės ūkio plotų, gauti papildomo pelno, sutaupyti daug kuro. (ELTA)

Geriausias šalies artojas

Penktolika metų mechanizatorius Vidmantas Pukys dirba Panevėžio rajono Uliūnų tarybiname ūkyje. Jis — aukštos klasės artojas, aktyvus jaunųjų mechanizatorių globotojas, LKP Panevėžio rajono komiteto biuro narys.

Jau keturis kartus V. Pukys sėkmingai dalyvavo sąjunginėse artojų varžybose. Siemet vikšrinių traktorių DT-75 klasėje jis laimėjo aukso medalį.

NUOTRAUKE: Vidmantas Pukys.

A. Dilio nuotr. (ELTA)

Ataskaitos ir rinkimai cechinėse partinėse organizacijose

Vyno medžiagų gamybos cechas yra vienas svarbiausių susivienijime „Anykščių vynos“, nes kaip tik šiame cecho prasideda pirminis žaliavos perdėrimas ir paruošimas.

Cecho partinė organizacija savo narių skaičiumi nėra gausi, savo gretoje jungia 10 TSKP narių, tačiau tai darbštus, darnus kolektyvas, sugebantis mobilizuoti cecho žmones sėkmingam gamybinių užduočių ir socialistinių įsipareigojimų vykdymui.

Cecho darbuotojai, vadovaujami partinės organizacijos, kaip pažymėjo ataskaitiniame pranešime sekretorius Jonas Magyla, daug ir nuosirdžiai dirba, todėl ir rezultatai pasiekiami geri.

Partinės organizacijos sekretorius J. Magyla, visi komunistai, cecho profkomitetas dideli dėmesį skiria socialistinio lenktyniavimo or-

PIRMAU JANČIAME CECHE

ganizavimui. Neveltui per ataskaitinį laikotarpį tik vieną ketvirtį tarpechiniam socialistiniame lenktyniavime cechas tenkinos antrąją vietą, o visus kitus ketvirtčius buvo soclenktyniavimo nugalėtojas.

Gražių indėlių į cecho laimėjimus įneša, pasakė J. Magyla, darbo veteranai komunistai St. Rukšienė, St. Rutkauskienė, V. Baronas.

Brigadiniam ir individualiam socialistiniame lenktyniavime pirmųjų gretose žengia šio cecho darbininkės E. Milaševičienė, D. Andrijauskienė, A. Gadliauskienė, B. Apeikienė.

Svarų indėlių įneša cecho komunistai, visi darbuotojai, vykdant kapitalinį remontą ir rekonstrukciją, ruošdami cechą naujam vaisių-uogų perdėrimo sezonui. Vykdamas šiuos darbus daug sumanimo parodė racionalizatoriai: cecho viršininkas A. Baronas, šaltkalviai-remontininkai J. Magyla, P. Juodelis, suvirintojas J. Pacharevas, kurie patelkė ir į gamybą

įdiegė 7 racionalizatorius pasiūlymus, kurie duoda virš 2,5 tūkstančio rublių metinį ekonominį efektą.

Daugelis cecho komunistų aktyviai dalyvauja visuomeniniame darbe, sąžiningai vykdo partinius įsipareigojimus. Ypač tuo pasižymi cecho liaudies kontrolės grupės pirmininkė A. Lukošienė, spaudos platintojos J. Juodelienė ir D. Siukščiuvienė, profkomiteto narė D. Chmieliauskienė, partgrupininkė M. Musteikienė ir V. Baronas.

Visi cecho komunistai kelia politinį idėjinį lygį politinio ir ekonominio mokymo mokyklose, prenumeruoja laikraščius, žurnalus „Komunistas“ ir „Laikas ir įvykiai“.

Padaryta ir daroma daug, tačiau tiek pranešėjų, tiek pasisakiusių komunistus V. Baroną, St. Rukšienę, St. Rutkauskienę, J. Juodelienę ir kitus jaudina dar pasitinkantys nesklandumai ir trūkumai, kuriuos išgyvendinus gerėtų darbuotojų darbo są-

lygos, dar sparčiau kiltų darbo našumas.

Cechinės partinės organizacijos sekretoriumi vėl išrinktas Jonas Magyla.

Ataskaitiniame rinkiminiam susirinkime dalyvavo ir kalbėjo partijos rajono komiteto organizacinio skyriaus vedėjas M. Priušauskas.

B. MILASEVICIUS

Kaime — per 10 tūkstančių gyventojų

Kaip padarvė žemdirbio darba patrauklesnį jaunimui? Spręsdami šią problemą, Baltarusijos mokslininkai daug dėmesio skiria kaimo buičiai ir kultūrai.

Dabar Baltarusijoje yra 27 tūkstančiai kaimų. Iš jų pripažinta perspektyviais ir toliau ugdytinais apie tris tūkstančius. Prie šių kaimų statomos žemės ūkio ir produkcijos perdėrimo įmonės, čia koncentruojamos pagrindinės buities ir kultūros įstaigos.

Pirmiausia kuriama keli šimtai atraminų punktų — rytdienos kaimo „socialiniai modeliai“. Viena jų — Minsko rajono Gastelo kolūkio centrinėje gyvenvietėje — yra beveik visi miesto patogumai. Į vieną kompleksą sujungti kultūros namai, biblioteka, muzikos mokykla, parodų salė. Meno saviveiklininkų skaičius išaugo iki pusantro tūkstančio.

Tokių ateities kaimų jau yra visose srityse, daugelyje rajonų. Manoma, kad ateityje kiekviename jų gyvens apie 10 tūkstančių žmonių.

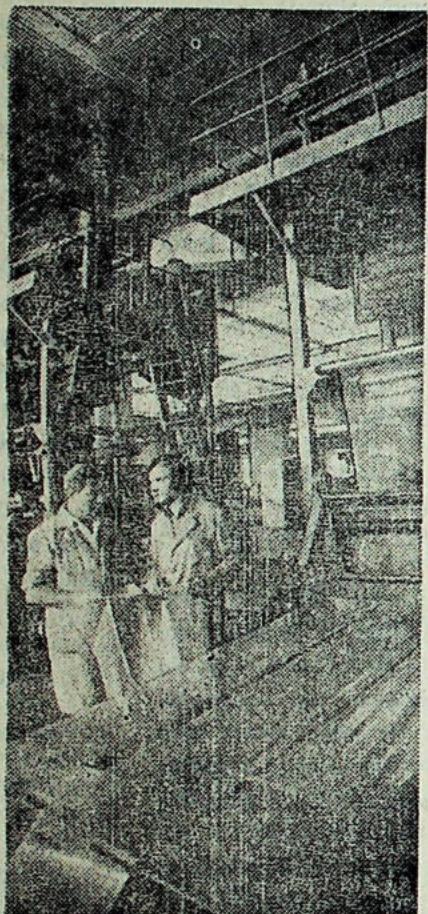
Mokslinio tyrimo institutas „Giproselstroj“ paruošė prognozę, o respublikos vyriausybė jos pagrindu patvirtino kaimų gyventojų skaičiaus kitimo ir kultūros įstaigų išdėstymo perspektyvinę schemą. Vadovaujantis šia schema, didesniuose kaimuose statomos stambios kultūrinės įstaigos, jų statybai kooperuojamos kolūkių ir tarybinių ūkių lėšos. Naujieji kultūros centrai turi pakankamai darbuotojų, transporto ir, kol tai bus būtina, antarnaus tain nat šalia jų esančius mažus kaimus.

Padidintus socialistinius įsipareigojimus TSKP XXVI suvažiavimo garbei priėmė Vilniaus plastmasinių dirbinių gamyklos eksperimentinio cecho kolektyvas.

Apšvarstęs savo galimybes, jis numatė papildomai 40 tonų polietileno plėvelės. Aukščiausios kokybės produkcijos virš plano bus patiekta beveik už 1 milijoną rublių.

NUOTRAUKE: (iš kairės) brigadininkas J. Magalinskas ir mašinistas S. Gečys, dirbantys 1981 metų liepos mėnesio sąskaita.

A. Sabaliausko nuotr. (ELTA)

Tėvų pasididžiavimas

Keturis sūnus ir dukrą išaugino Anykščių rajono Skiemonių kolūkio žemdirbiai Emilija ir Juozas Esmantai. Daugelį metų jie dirbo ūkio galvijų fermoje. Stropiai, nuosirdžiai trūšė. Net po kilogramą per parą priauga prižiūrėti veršiai. Emilija šiuo metu jau pensininkė, apdovanota „Darbo veterano“ medaliu. Juozas tebesidarbuoja. Ne vieną kartą jis yra iškovojęs socialistinio lenktyniavimo nugalėtojo vardą, apdovanotas garbės raštais, pinigineis premijomis, jam suteiktas gyvulininkystės meistro vardas. Emilija, nors ir išėjusi į užtarnautą poilsį, yra puiki pagalbininkė vyrui.

Mėgiamas darbas džiugina žmogų, suteikia gyvenimo prasmę. Tuo labiau, kad tą meilę, lyg žemę pavasario lietų sugėrė vaikų širdys.

Didžiausias Juozo Esmanto pasididžiavimas ir garbė — keturi jo sūnūs liko gimtoje sodyboje, pasiryžę puošti ir gražinti savo darbais tėvų žemę ir tuo pratęsti garbingą žemdirbių tradicijas.

Kodėl vienas jaunuolis, vos tik išaugęs iš trumpų kelnėčių, dairosi kuo lengvesnio darbo, o kitas bet kokį darbą laiko garbės ir pasididžiavimo dalyku? Kodėl vienas sprunka į tolimiausią respublikos kampą, o kitam gimtoji gryčia — brangiausia širdžių vieta?

Jaukioje, didžiulio sodo apjuostoje Esmantų sodyboje Ziočių kaime, kalbantis su Emilija Esmantiene, sūnumi Gintautu ir Juozu Esmantu, bandėme rasti atsakymą į šiuos klausimus.

— Aš ir pats nežinau, kodėl jų nepaviliojo miestas, — pasakoja Juozas Esmantas. — Nei aš jų kalbinau likti, nei ką. Stai vyriausias sūnus Alvydas baigė vidurinę ir pasakė: dirbsiu vairuotoju kolūkyje. Labai apsidžiaugėme su motina. Mes patys kaimą mylime, visą amžių čia pragyvenome, nė

už ką kitur nesikeltume. Gerai, kad ir sūnus mūsų pėdomis žengia. Daug metų Alvydas išdirbo sunkvežimio vairuotoju. Smagu buvo, kai Alvydas žmonės pradėjo girti už darbštumą, gerą charakterį. O mums jis geras, jautrus sūnus. Ir gal svarbiau-

— nemėgėjas taurelės. Ne kartą jis socialistiniame lenktyniavime pelnydavo pirmas vietas. Ir dabar jo nuotrauka ūkio Garbės lentoje. Šimet Alvydas kėlė kvalifikaciją ir tapo I klasės vairuotoju, šiuo metu jis ūkio autobuso šeimininkas.

Alvydo pėdomis pasekė ir kiek jaunesnis — Gintautas. Baigęs aštuonmetę (vidurinę baigė sesijiniu būdu) su mumis trūšė fermoje. O pasakui ir jis išmoko vairuoti mašiną. Dabar Gintautas II klasės vairuotojas. Kai Gintautui kas užsimena apie

miestą, jis juokaudamas atšaukia: „O ką aš ten veiksiu?“. Teisybė: ar ne tas pats vairuoti mašiną mieste ar kaime? O čia kiekvienas žmogus savas, pažįstamas, vardu vadinama. Kiekvienas kalnelis, pievelė tavo išbraižyta, kiekvienu keleliu de-

šimtis kartų praeita. Kaip į svečius sūnus eina į darbą. Išsilygina, išsigrąžina, tik tada už vairo sėda. Gintauto autobuse, kuriuo vežioja žmones, nė šukšlės nepamatysi — išmazgotas, išblizgintas.

Patenkintas aš ir Rimu — pagal eilę trečiuoju sūnumi. Jis, kaip ir Gintautas, čia dirbdamas įsigijo vidurinę išsilavinimą. Rimas specialybė šaltkalvis-jrankininkas. Kur didžiausias darbu įkars — ten Rimas siundiamas. Per žiemą dirbo fermų mechanizatoriumi, šienapjūtėje

PASAKOJIMAS APIE GERUS ŽMONES

KOLEKTYVINIS DARBAS

Ar tikinčiųjų mokslininkų buvimas įrodo religijos ir mokslo harmoniją?

Prof. I. ZAKŠAS

Šis klausimas vertas pla-
tesnio nagrinėjimo. Kad
praeityje buvo ir šiuo metu
yra tikinčių mokslininkų, net
garsių, didelių savo specia-
lybės autoritetų, tai visiems
žinoma, ir niekas negali tai
nuginčyti. Religiniai autoriai
šiame visame žinoma tiesa pla-
čiai panaudoja, mėgindami
pagrįsti mokslo ir religijos
harmoniją.

Aplė didelę reikšmę, kurią
religijos ideologai skiria ti-
kintiesiems mokslininkams,
liudija tas faktas, kad kapi-
talistinėse šalyse tuo kiau-
simu pasirodo nemaža rin-
kinų. Juose tikintieji moks-
lininkai yra kruopščiai su-
katalogizuoti pagal atskiras
specialybes. Pateikti daug-
lio autoritetų pasisakymai
apie religijos naudą moks-
lininkams, apie religijos
ir mokslo sutapimą. Iš
tokių rinkinių galima pam-
ninti: Zamas — „Mokslininkai
katalikai“, Denertas —
„Gamtininkų tikėjimas“,
Kneleras — „Krikščionybė ir
naujojo gamtos mokslo at-
stovai“, Tabromas — „Reli-
giniai šiuo dienų mokslininkų
įsitikinimai“, Eimajė — „Ti-
kinčiųjų dalyvavimas XIX a.
mokslų pažangoje“, A. Belo-
morskis — „Ar teisūs religi-
jos kritikai“ ir kiti.

Tikinčiųjų mokslininkų bu-
vimas panaudojamas ne tik
mėginant įrodyti mokslo ir
religijos harmoniją, bet ir
siekiant nuvainikuoti ateizmą
apskritai. Tam tikslui reli-
gijos propagandistai prieš-
pastato žinomų gamtininkų
pasisakymus tikėjimo naudai
ir nuomonei. Ateistų, kurie

mokslo srityje nebuvo did-
li autoritetai. Antai, buržu-
zinėje Lietuvoje klerikalinė
spauda priešpastatė ateisto
J. Kairiūkščio ir pasaulinio
garso gamtininko L. Pastero
pažiūras. Iš to fakto, kad
L. Pasteras buvo tikintis,
viešai gynė religinę pasau-
lėžiūrą ir kritikavo ateizmą,
o laisvamanis J. Kairiūkštis
jį gynė, klerikalinis laikra-
stis išvedžiojo, kad religinės
pažiūros teisingos, o ateiz-
mas — klaidingas. (Zr. Kai-
riūkštis ir Pasteras, „Lais-
vė“, 1921. X. 6).

Panagrinėsimė mokslo ir
religijos santykį. Mokslo
yra teisingas tikrovės at-
spindys, o religija — fantas-
tinis, iškraipytas, klaidingas
tikrovės atspindys. Mokslo
remiasi tuo, kad daugialy-
čiai pasaulio reiškiniai yra
judančios materijos įvairūs
pavidalai, o, pasak religijos,
be gamtos, materialaus pa-
saulio egzistuoja aukštes-
nis antgamtinis pasaulis; be
materialių kūnų bei reišk-
nių egzistuoja nematerialūs
savarankiški dvasiniai pra-
dai — dievas, angelai, vel-
niai, sielos. Mokslo nesu-
taria su religija ne kokiais
tai atskirais neseminiais
klausimais, o visais pagrin-
diniais pasaulėžiūriniais
klausimais: ar pasaulis an-
žinas, ar jį sutvėrė dievas?
Kaip atsirado gyvybė žemė-
je? Kaip atsirado žmogus?
Kokia yra sielos prigimtis?
Ar yra pomirtinis sielos gy-
venimas? Visus tuos pagrin-
dinius pasaulėžiūros klaus-
imus religija aiškina priešin-

gai mokslui.

Sekdami mokslo istoriją,
mes galime pažymėti, kad jo
ateistinis potencialas vis au-
ga. Ypač tai ryšku mūsų
laikmetyje. Praeityje moks-
lo ir religijos priešingumą
patvirtindavo vienas ar keli
mokslai (astronomija — Ko-
perniko, Galilėjaus laikais,
biologija — Darvino lai-
kais). Šiuo metu religiją
griauna ištisas tiek gamtos,
tiek visuomenės mokslų
kompleksas.

Mokslo pripažįsta objek-
tyvų dėsningumą, priežastin-
gumą pasaulyje, stengiasi
juos nustatyti įvairiais tyri-
mo metodais. Religija gi pri-
pažįsta stebuklus, kurie
prieštarauja objektyvioms
gamtos ir visuomenės dės-
ningumui. Dar daugiau. Teo-
logai teigia, kad stebuklas
stovys aukščiau negu dėsni-
s, ir yra vienas svarbiausių ti-
kėjimo pagrindų. Stebuklo
pranašumas palyginti su
gamtos dėsniu esąs tas, kad
jame (stebukle) dievo vei-
kimas pasireiškia ypatingu
ir nepaprastu būdu.

Išjuokdamas stebuklus, J.
Kairiūkštis savo 1925 m. pa-
skelbtame straipsnyje „Kur
eini, katalikų jaunime?“ ra-
šė, kad Biblijoje viskas vyk-
sta atvirkščiai, ne taip, kaip
paprastai būna pasaulyje:
„Sonkaulis išlaužiamas ir iš
jo padaroma moteris (Ievos
sukūrimas), lazda keičiasi
žalčiu (Aaronas stebuklai),
žmogus pavirsta druskos
stulpu (Loto patį), tvirtovės
sugriūva nuo trimto balso

(Jericho užkariavimai), gy-
vuliai prakalba žmogaus bal-
su (pranašo Belemo asi-
las).... Tokie Biblijos stebuk-
lingi nuotykliai pralenkia net
garsiasias arabų pasakas
„Tūkstantis ir viena naktis“.

Mokslo yra kūrybinis,
nuolat vystosi, turtėja nau-
jais teiginiais. Jo turinys
visą laiką lieka atviras to-
lesniam patikrinimui. Senos
hipotezės pakeičiamos nau-
jomis, senos teorijos tobuli-
namos, papildomos. Drąsiai
atmetamos senos pažiūros.
Religija gi yra dogmatinė,
nekūrybinė. Jos kartinj ak-
menį sudaro sustabarėjusios
dogmos, kurios laikomos ne-
klaidingomis, dievo apreiš-
tomis.

Moksliniai faktai, hipote-
zės, teorijos yra gaunami
diskutuojant, tikrinant gau-
tas žinlas praktikoje, atsisa-
kant nepatvirtintų teiginių.
Mokslininkai turi būti grie-
žti, bešališki savo eksper-
imentų, hipotezių, teorijų kri-
tikai ir teisėjai. Mokslininkas,
akademiko N. Semionovo
žodžiais tariant, turi būti

nukelta iš pusl.

Lankėsi lektorius

Vilniaus valstybinio V.
Kapsuko universiteto Gam-
tos fakulteto docentas R.
Lekevičius ne kartą lankėsi
Jungtinėse Amerikos Valsti-
jose, skaitė paskaitas eilėje
šios šalies universitetų, sve-
čiavosi pas pažangiai nusi-
teikusius lietuvius. Neseniai
svečias iš Vilniaus dalyvavo
susitikime su Anykščių ra-
jono ryšių mazgo darbuoto-

jais, Sodinkystės tarybina-
me ūkyje tartininkaujančių
studentų statybininkų būriu,
lankėsi poilsio namuose
„Silelis“. Visose trijose vie-
tose lektorius skaitė paskai-
tas apie Jungtines Amerikos
Valstijas, atsakė į gausius
klausytojų klausimus, savo
pasakojimą iliustravo spal-
votomis skaidrėmis.

J. Jurgaitytė

orai buvo nepalankūs, tik-
masi paruošti maždaug 25
tūkstančius tonų sėklos ir
visiškai ja apsirūpinti.

○ Sąjunginio žemės ūkio
elektrifikacijos mokslinio ty-
rimo instituto mokslininkai
sukūrė įtaisą, kuriame plaz-
ma apdoroja sėklą ir stimu-
liuoja jos vystymąsi. Agre-
gatas nesudėtingas ir paliki-
mas, per valandą juo gali-
ma apdoroti 2,5 tonos sėk-
los.

○ Tiumenės srities žemė-
lapyje pažymėtas naujas
miestas — Megionas. Geolo-
gai šiame rajone aptiko dau-
giau kaip dvidešimt naftos
telkinių. Nutiesus geležinkelį
iki Megiono, miestas tapo
dideliu geležinkelio mazgu.

○ Valstybinė komisija re-
komendavo pradėti serijomis
gaminti automobilį „Volga“
GAZ-3102. Pirmąją pramon-
inę naujų mašinų siuntą
gorkičiai įsivareigojo paga-
minti iki TSKP XXVI suva-
žiavimo atidarymo dienos.

○ Ruošiant Tadžikijos
TSR vandenų kadastrą išai-
skinti nauji vandenų žemės
ūkio naudmenoms drėkinti
ištekčiai. Hidrologai ištyrė
visus respublikos upių basei-
nus. Mokslškai pagrįstas
vandens išteklių įvertinimas
padės racionaliai naudoti
vandenį ir toliau plėtoti drė-
kinamąją žemdirbystę.

○ Per Karakumų dykumą
anksčiau laiko nutiestas du-
jotiekis, kuris sujungė ato-
kią Beurdešiko verslovę su
magistrale, vedančia iš Vi-
durnės Azijos į Centrą.

○ Šiaurės taigoje pradėjo
rūkti grybų vėryklos. Ar-
changelsko srityje 120 var-
totojų kooperatyvų sąjungos
priėmimo punktų priima ir
perdirba grybus, spanguoles,
bruknes ir tekšes. Siemet
šiaurėje ypač gausu miško
šermukšnių.

(TASS-ELTA)

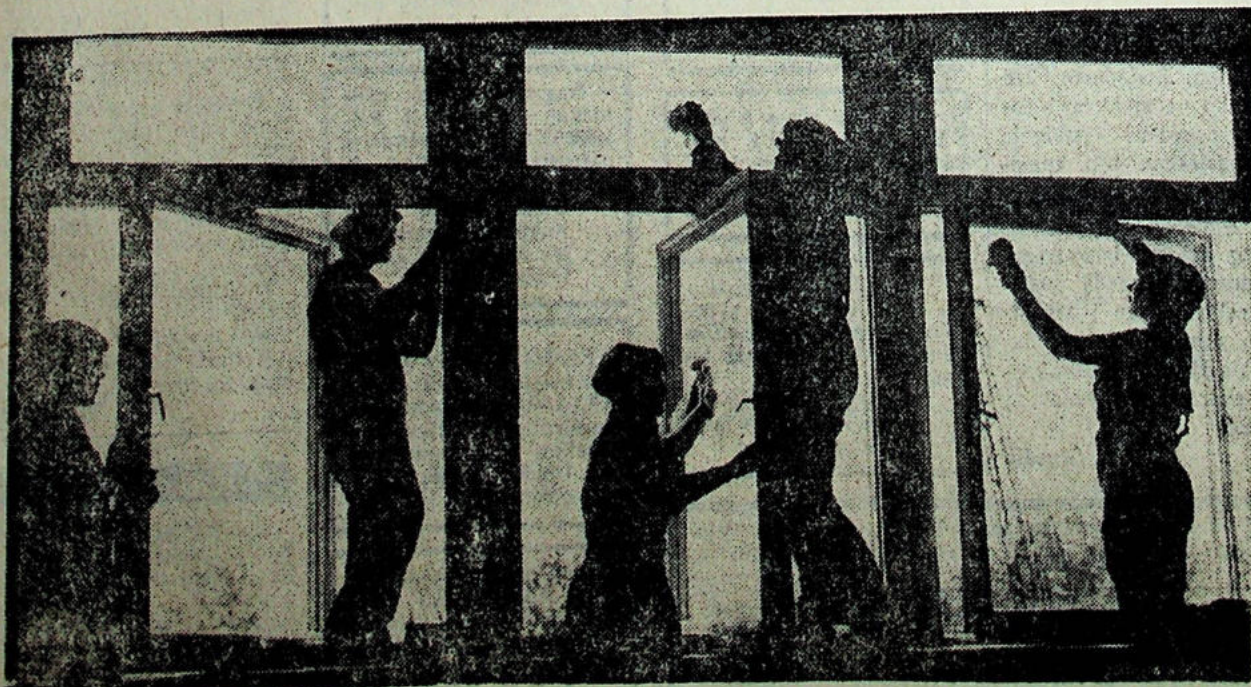
„AŽUOLAS“ DIRBA STATYBOJE

Jau mėnuo, kai antros vidurinės mokyklos bendra-
bučio kieme plečiasi Vilniaus Inžinerinio statybos ins-
tituto studentų statybinio būrio stovykla „Ažuolas-80“
vėliava. Laukiamus tartininkus nuoširdžiai sutiko Anykš-
čių statybos remonto valdybos administracija, darbinin-
kai, triūsiantys trečiosios Anykščių vidurinės mokyklos
statyboje. Studentai stengiasi palikti ryškų pėdsaką šia-
me objekte: dvi dešimtys jaunuolių čia jau atliko darbų
daugiau kaip už 10 tūkstančių rublių. Jie valo langus,
daro klases, dirba gerbūvio darbus. Stai III kurso archi-

tektūros fakulteto studentės Ramūnė Staševičiūtė ir Do-
vitė Pociūtė gana greit įsisavino dažytojo specialybę,
pelnė gerą savo darbo įvertinimą.

Apstu rūpesčių ketvirtakursiui Vylautui Mauzai. Da-
bar jis statybos meistro padėjėjas, rūpinasi, kad jo pa-
valdiniai nepristigtų medžiagų, būtų aprūpinti darbu.

Trečiojo semestro dienos studentams ne vien staty-
bos aikštelėje bėga. Tai ir turiningi susitikimai su vietos
jaunimu, išvykos į nuostabią Anykščių krašto gamtą.

„Ažuolas“ merginos valo Anykščių III-os vidurinės mokyklos langus.

Mechaninės technologijos fakulteto studentai antra-
kursiai (iš kairės) Vylautas Galinis, Zigmas Vaičiulis,
Viktoras Stančikas ir Eugenijus Jurevičius kloja šaligat-
vio plyteles.

J. Junevičiaus nuotraukos

Ar tikinčiųjų mokslininkų buvimas įrodo religijos ir mokslo harmoniją?

atkelto iš 3 pusl.

lyg priešas pačiam sau — tai esti mokslininko tragedija ir kartu didybė.

Priešingai kritinei mokslo dvasiai, religinės tiesos tikinčiųjų besąlygiškai, be svarstymų priimamos. Joms reikiama aklaiki tikėti. Tikėjimas joms būtinai net jeigu jos prieštarauja ilgąjam žmonių patyrimui, visuotinai pripažintiems moksliniais faktams ir loginiam mąstymui.

Priešingai mokslo tiesoms, kurios, (ypač tai pasakytina apie gamtos ir technikos mokslus) visuotinai pripažintos, atitinkamas religijos „tiesas“ pripažįsta tik jos šalininkai. Jie laiko vieninteliu teisingais tik savo iškėlimo vaizdinius, ir reikiama nepakantumą kitų tikėjimų vaizdiniams. Šis charakteringas bruožas atsispindi net krikščionybės srovų pavadinimuose. Antai katalikų reikiama visuotini, visaapimančių. Stačiatikiybės terminas reikiama teisingą tikėjimą, teisingą dievo žinojimą.

Negalėdami įrodyti savo „tiesų“ praktikoje, įvairių religijų institucijos panaudoja kitus būdus — neapykantos kurstymą, smurtą. Religinių vaizdinių skirtinumas ir praktinis nepatikrinimas yra viena priežasčių, sukėlusių neapykantos kurstymą tarp įvairių tikėjimų žmonių.

Mokslas yra ne tik pasaulio pažinimo, bet ir galingas pakeitimo, pertvarkymo įrai-

šis. Remdamasi mokslu, kuris tampa gamybine jėga, žmonija vis labiau viešpatuoja gamtai, o socializmo sąlygomis panaudoja objektinius visuomenės dėsnius žmonių labui. Religija gi, pateikdama klaidingą pasaulio vaizdą, didžiai trukdo žmogui pajungti gamtą, tobulinti visuomeninius santykius, nuveda į klystkelius.

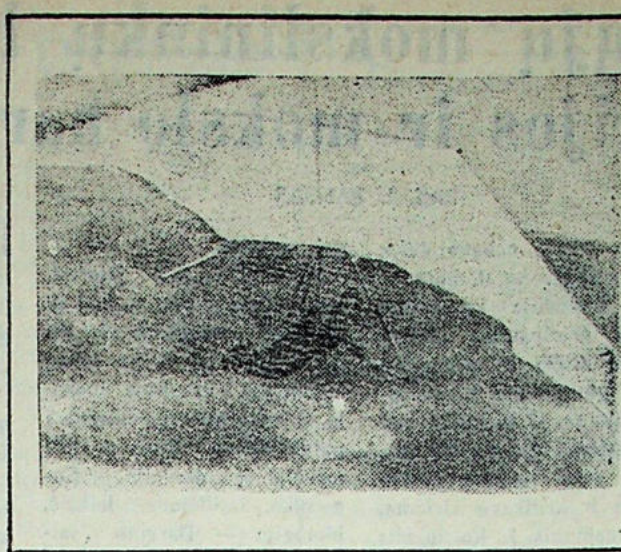
Kiekvienas mokslininkas, ar jis tikintis, ar indifereantas, ar ateistas, savo veikloje nesivadovauja religiniais vaizdiniais. Chemikas, pavyzdžiui, dirbdamas laboratorijoje, atlikdamas kiekybinę ir kokybinę analizę, negali sąmoningai vadovautis religiniais vaizdiniais apie antgamtinių jėgų buvimą, apie stebuklingą medžiagų atsiradimą iš nieko dėka antgamtinės esybės. Panašiai ir biologas, stebėdamas gyvųjų gamtą, eksperimentuodamas laboratorijoje, negali sąmoningai vadovautis religinėmis-idealistinėmis pažiūromis apie nematerialius principus — dievo duotas gyvybines jėgas, entelechijas, tariamai veikuojančias biologinius procesus. Visi tikrieji mokslininkai, tarant K. Bernaro žodžiais, įeidami į laboratoriją, savo religinius įsitikinimus palieka rūbinėje.

Visi be išimties mokslininkai savo veikloje sąmoningai ar stichiskai vadovaujasi materialistiniais teiginiais apie pasaulį kaip materialų, nevairuojamą jokių antgamtinių jėgų, apie objektyvų dėsningumą ir priežastingu-

mą, nesuderinamą su stebuklais. Priešingai religijai, kuri stengiasi priešpastatyti menką žmogaus protą, jo pažinimo sugebėjimus bet kur visagalio išminčiai, mokslininkas vadovaujasi teiginiu, kad pasaulį galima pažinti, iš esmės įsitikinęs žmogaus proto galia.

Mokslo ir religijos priešingumą patvirtina ir tikinčiųjų mokslininkų didžiųjų atradimų pasaulėžiūrinė reikšmė. Antai genialus lenkų astronomas N. Kopernikas buvo tikintis, priklausė dvasininkijos luomui. Tačiau jo paskelbta heliocentrinė sistema kirtė smūgį viduramžiuose viešpatavusiai religinei pasaulėžiūrai ir buvo oficialios bažnyčios ilgus amžius persekiojama. Įžymus anglų fizikas Niutonas taip pat buvo tikintis. Tačiau jo didieji moksliniai atradimai kartu su Koperniko heliocentrine sistema pakirto religinei pasaulėžiūrai. Žinomas filosofas-idealistas Leibnisas buvo priverstas pripažinti, kad Niutono atrastas visuotinės traukos dėsnis pakerta religijos pagrindus.

Iš viso to, kas pasakytą, aiškėja, kad tikinčiųjų mokslininkų buvimas neįrodo mokslo ir religijos harmonijos. Mokslo istorijoje gausu faktų, kuomet įžymūs mokslininkai klydo savo srityje. Juo labiau galimos tokių mokslininkų klaidos pasaulėžiūros srityje. Pažiūrų teisingumą ar klaidingumą įrodo ne autoritetai, o praktika, bandymai, patyrimas.

SDAALR Kauno organizacija — viena veikliausių respublikoje. Ji aktyviai propaguoja karinio-techninio sporto šakas. Daugiau kaip šeši tūkstančiai šio sporto mėgėjų įvykdė sportinių atskyrių normas, kauniečiai sėkmingai dalyvauja sąjunginėse ir tarptautinėse varžybose, yra respublikos ir šalies rinktinė nariai.

NUOTRAUKE: deltoplanu skrenda respublikos aukščio rekordininkas šioje sporto šakoje A. Lickis.

A. Palionio (ELTA) nuotr.

Tėvų pasididžiavimas

atkelto iš 2 pusl.

padirbėti fermoje, vaikas, sakytum lyg ne žeme iš džiaugsmo vaikščiojo. Jam patinka, kai juo pasitiki, lyg su suaugusiu tariai, patinka jausti atsakomybę.

Kaip ir visi kiti trys sūnūs, Kęstutis anksti sėvėsi dalgio, plūgo. Būdavo ar reikiama aparti mokyklos sklypą, pasodinti, apvagoti bulves, nušienauti — vis mokytojai kreipiasi į Kęstutį. Jis ir pats labai norėdavo, kad šiuos darbus jam pavesių — patiko vaikui rodomas pasitikėjimas.

Malonu tėvams, kai apie vaiką gerai atsiliepią. O kaip kitaip? Patys visa amžių daug dirbome, todėl skiepime ir vaikams meile darbui. Aš, buvęs bežemio vaikas, anksti likęs našlaičiu, daug gyvenime mačiau vargo. Remdamasis savo didele gyvenimiška patirtimi galiu pasakyti, kad tik darbas daro žmogų geresnį. Dvynėlių mas gėdina vaikus. Jei jis vietoje to, kad padėtų tėvams, laistytų no kalnus, neįmokys atlausti tėvų, nenajus prakaito šono, o tuo pačiu ir atlikto darbo džiaugsmo, tai kas iš jo? Mes neleidome būti tokio laistytvi vaikams. Rytė būdavo, anksti išeiname į fermą, o vėresniu priežiūroje lieka mažieji. Reikia liems valgti išvirti, pamaitinti ir daugiau pagal jų lėgas namu ruošos darbų atlikti. Fermoje visi

mūsų vaikai talkininkavo. Vėsdavomės vakare, užsukdavo, grįždami iš mokyklos.

Gal tai atrodo ir griežtoka, bet ir gero žodžio, pagyrimo nešykštėjome. Dirbome išvien, vienas kitą atjaušdami, pavaduodami. Dažnai girdžiu sakant: nesimokyti, reikės eiti kiaulių šerti. O mūsų vaikai kažkodėl nei maži, nei dideli nesibaidė nei tų kiaulių, nei tų karvių.

Vieną pavasarį, kai aš sirgau plaučių uždegimu, Alvydas, dar vaikinukas, vietoje manęs pasėjo miežius. Tik vis pasislėpdamas nuo pro šalį einančių žmonių bėrė grūdą. Ne todėl, kad negarbingą darbą dirba, bet kad koks patvęs sėjėjas neišneiktų jo darbo.

Sieno pjauti einame penkiese. Sūnūs jau pralenkia mane. Ypač su Gintautu sunku susilyginti.

Nors ir visi turi savo pareigas, savo rūpesčius, tačiau jei reikia ką nors dirbti mums su motina, kaip buvo maži, tain ir dabar jie visuomet šalia mūsų, toje pačioje trobute, tik dabar jau stinesni, vikresni už mus.

O ko bereikia man ar motinai? Didžiausia laimė matyti visus vaikus kartu. Tiesa, Alvydas vedęs, kolūkio

centre apsigyveno. Bet, žiūrėk, nespėji apsidairyti, jo gelsvi „Ziguliai“ jau ir stovi palangėje. Kai vedėsi — visi sujudo, sukruto šnekėti — pamatysit, dabar išvažiuos. O jis aiškiai visiems išskilmių diena pasakė: aš tėviškės nepaliksiu.

Kai kas sako: sunkus darbas kaime. O kur jis lengvas, jei sąžiningai dirbi?

O kuo dabar blogai kaime — kiek namų gyvenvietėje prisistatė, kiek automobilių ūkis turi. Nori ir į ekskursiją nuvažiuoti su kolūkio autobusu, pasižvalgyti, kaip žmonės kitur gyvena. Padirbėjai melus, kitus, jau ir pats ratuotas gali būti. Stai Alvydas „Zigulius“ nusirko, Gintautas — motociklą, anie motociklą, susitaunęs pinigų svajoja ir Kęstutis.

„Išėjau vienas į lanką su dalgio šieno pjauti, jei neturėčiau savo pagalbininkų, rodos, pražiūčiau. O kai išeiname penkiese, tai bent motas, bent brvdė. Taip ir gyvenime, kuo daugiau rankų ta pati akmenį kelia, tuo aukščiau iškels. O daugelyje nei jo svorio jauti, nei sunkumo. Kaip toje liaudies išmintyje: vienybėje — galybė.

R. Bražėnienė

Redaktorius ST. VINCIUNAS

PAGARBA JAVAKIRČIAMS

atkelto iš 1 pusl.

Tačiau ne mažiau svarbu ne tik nuimti subrandintą derlių, bet ir tvarkingai, šeiminiškai grūdus išsaugoti sandėliuose. Todėl visi atvežti nuo kombainų grūdai praleidžiami per pirminio valymo mašinas, pašarams skirti — pradžioje veikiančiose 7 džiovyklose, kurios pajėgios išdžiovinti per parą ne mažiau kaip 250 tonų grūdų. Apart turimų sandėlių, grūdams laikyti papildomai paruošta Janušavoje esantis kombainų garažas ir Dabučiuose klojimas, kuriuose įrengti aktyvios ventiliacijos įrenginiai.

Kad sparčiau klostytųsi darbai, susiję su šiaudų tvarkymu, pasistengta kuo mažiau tam tikslui panaudoti esančius mechanizmus. Mechanizatoriai Vladas Kau-

nietis, Kazys Paškevičius pastarosiomis dienomis įtemptai padirbėjo, krautu- vais pakraudami žiemkenčių šiaudus į 8 tralus, kuriais nugabenami šiaudai į klojimus. O įgudęs mechanizatorius Petras Ramanauskas sumaniai panaudoja krautu- vą, šiaudus kraunant į stirtas. Iš paskos šiaudų tvarkytojams kimba į darbą mechanizatoriai Rimvydas Aukštuolis, Vytautas Kacevičius, Vladas Kumburyš ir Adolfas Karklius, kurie atlieka ražienų skutimą. Taigi visus su javapjūte susijusius darbus mūsų kolūkio mechanizatoriai pasiryžę atlikti kompleksiskai ir kokybiškai.

V. Krasauskas „Gintaro“ kolūkio partinio komiteto sekretorius, spaudos grupės „Derlius-80“ vadovas

Apdrausime namų turtą

Sakoma: apdrausi — nuostolių neturėsi. Šio posakio teisingumu man neseniai teko įsitikinti.

Dėl nelaimingo atsitikimo užsidėgė spalvotas televizorius. Gerai, kad greitai pastebėjome ir niekas daugiau nenukentėjo. Tačiau televizorių teko remontuoti. Remontas kainavo nemažą sumą pinigų. Atsiminiau, kad apdraudęs namų turtą. Vals- tybinio draudimo įstaigoje man paaiškino, kad apmokės visas televizoriaus taisymo išlaidas.

Daug rašoma ir kalbama apie draudimo naudą. Anksčiau nekreipdavau į tai didesnio dėmesio. Tačiau dabar pats žinau ir kitiems sakau: apdrausi — nuostolių neturėsi!

T. Gruodis

JANINAI MAZILIAUSKIENEI

Nuosirdžiai Jus užjaučiame dėl brangaus tėvelio mirties.

Anykščių vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ administracija ir profsąjunginė organizacija

Tragiškai mirus ANATANUI PEKARSKUI, nuosirdžiai užjaučiame jo tėvelius ir brolių.

Antano bendraklasiai

ALOYZUI BUTKIUI Tegū nuosirdžius užjautos žodžiai paguodžia Jus, netekus brangaus tėvelio.

Statybininkų g-vės namo Nr. 6 I-os laiptinės gyventojai

ALOYZUI BUTKIUI

Tegū nuosirdžius užjautos žodžiai palengvina Tavo skausmą, mirus mylimam tėveliui.

TSO vairuotojai ir mechanizatoriai

Nuosirdžiai užjaučiame ALDONĄ JUODIENĘ, tėvelių mirus.

Andrioniškio aštuonmetės mokyklos darbuotojų kolektyvas

Tragiškai mirus girininkui ANATANUI PEKARSKUI, nuosirdžiai užjaučiame tėvelius ir artimuosius.

Utenos miškų ūkio Kuktiškių girininkijos darbuotojų kolektyvas

Sunkia netekties valanda, tragiškai mirus sūnui ANATANUI PEKARSKUI, nuosirdžiai užjaučiame tėvelius ir artimuosius. Utenos miškų ūkio girininkai

Tragiškai mirus ANATANUI PEKARSKUI, didelio sielvarto valandą nuosirdžiai užjaučiame jo tėvelius ir brolius.

J. ir O. Sapokos, M. ir J. Meištai, O. Jasūnienė, Diečiai

Tarybinių ūkių, kolūkių ir gyventojų žiniai!

Anykščių vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ vaisių-uogų supirkimo punktai nuo š. m. rugpjūčio mėn. 18 d. superka šermukšnių uogas ir moka už 1 kg 0,40 rub., taip pat superkami obuoliai po 0,14 rub. už 1 kg.

Administracija

Anykščių rajoninio gamybinio susivienijimo Killojama mai mechanizuotai kolonai reikalingi:

Šaltkalviai - remontininkai gyvulininkystės fermų įrengimų techniniam aptarnavimui.

suvirintojai elektra ir dujomis, ekskavatorininkai. Kreiptis į kadru skyrių arba telefonu 5-18-58.

Viršininkas

Rekoja

Nuosirdžiai dėkoju „Gintaro“ kolūkio Repšėnų bei Zaviesiškių sektorių gyvulininkystės darbuotojams, bendradarbiams, buhalterijos darbuotojams, aštuonbučio namo gyventojams ir visiems, kurie padėjo ir užjautė laidojant mylimą tėvelį Motiejų Bešęną.

Apolonija Petronienė

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникишайского районного комитета КП Литвы и Аникишайского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuovės Anykščių skyrius, Pergalės 36. Spaudė Ukmergės spaustuovė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 87262.

Išleina antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11.239 Užsak. Nr. 1375